

מ"ת 52568/05/18 - מדינת ישראל נגד אלכס מוסייב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 52568-05-18 מדינת ישראל נ' מוסייב(עציר)
תיק חיצוני: 99008/2018

בפני כבוד השופט עמי קובו
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
אלכס מוסייב (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד טל פילברג

ב"כ המשיב: עוה"ד שחר חצרוני, ירון ברזילי ורומח שביט

החלטה

רקע

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו.
2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו עבירת **חבלה בכוונה מחמירה** לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, **בין המשיב למתלון אין כל היכרות מוקדמת**. ביום 1.3.18 עת צעד המתלון ברחוב, שהה המשיב ברכב בסמוך למקום יחד עם אחר. בזמן שהמתלון חלף ליד המשיב, צעק לעברו המשיב מן הרכב "רוץ יא הומו, רוץ". למשמע הצעקה הסתובב המשיב ואמר "מה קרה יא מזדיין". או אז **יצא המשיב מהרכב, התקרב אל המתלון בריצה והיכה אותו באופן מידי באגרוף בראשו**. המתלון ניסה להתגונן, הכה בחזרה את המשיב בפניו, אך **המשיב המשיך להכות את המתלון**. בשלב מסוים הוציא המשיב **חפץ חד ודקר את המתלון בעורף בצד שמאל, ברגל העליונה בסמוך לאגן ובעכוז**. או אז יצא האחר מהרכב, הרחיק את המשיב מהמתלון והציע למתלון כסף כדי שלא יפנה למשטרה. בהמשך למתואר, התרחק המתלון מהמשיב והאחר תוך שהוא מאבד דם רב. המשיב והאחר עזבו את המקום בנסיעה. המתלון נשכב על הרצפה כאשר עוברי אורח סייעו לו לעצור את הדם שזלג מצווארו. בהמשך הגיעו למקום כוחות הצלה והמתלון הובהל לבית החולים. כתוצאה מהמעשים נגרמו **למתלון פצעי דקירה באורך 3 ס"מ בעורף שמאל, באגן ובעכוז. המתלון איבד למעלה מחצי ליטר דם ונזקק לטיפול במנות דם, וסגירת פצעי הדקירה בסיכות וחבישת לחץ**.
4. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, וביקש להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. בהמשך לכך נשלח המשיב לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

5. המשיב, כבן 27, רווק, טרם מעצרו התגורר עם בת זוגו ועבד כשכיר בחברה לעבודות בטון. משפחתו עלתה ארצה בהיותו כבן 10, שנתיים מאוחר יותר נפטר אביו ממחלה, דבר אשר היווה משבר אשר היקשה עוד יותר על משבר העלייה. לאחר פטירת האב וכדי לדאוג לפרנסת המשפחה עבדה אמו שעות רבות והתקשתה להוות דמות מציבת גבולות ומספקת צרכים רגשיים. כתוצאה מכך שוטט המשיב ללא פיקוח והכוונה וחבר לסביבה שולית ועבריינית. המשיב סיים 11 שנות לימוד אשר אופיינו בהיעדרויות, קשיי משמעת, בעיות התנהגות ואלימות. נשר מלימודיו טרם סיומם עקב מעורבות בפלילים ולא גויס לצה"ל. לאורך השנים התקשה לנהל אורח חיים יציב במישור האישי והתעסוקתי וביצע עבירות פליליות שבגינן ריצה עונשי מאסר ארוכים. לחובתו 8 הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש ואלימות קשה כגון חטיפה לשם רצח או סחיטה, כליאת שווא ועוד. במהלך מאסרו האחרון ביצע עבירות אלימות נוספת.

בעבר הופנה המשיב לשירות המבחן לנוער, אז נערכו מספר ניסיונות טיפוליים אשר נכשלו בשל שיתוף פעולה חלקי מצדו. בין השנים 2009-2017 הופנה המשיב מספר פעמים לשירות המבחן. לאורך השנים התרשם שירות המבחן כי גבולות חיצוניים לא הרתיעו את המשיב ממעורבות פלילית נוספות וכן התרשם מקיומו של סיכון להישנות ביצוע עבירות. המשיב התקשה כאמור לשתף פעולה והתקשה להיעזר בשירות המבחן. לפני כשנה וחצי הופנה שוב לשירות המבחן, השתלב בקבוצה טיפולית וההתרשמות הייתה כי הוא גילה נכונות לשנות דפוסי ונראה כי היה מעוניין לערוך שינוי. אולם בהמשך, במסגרת צו המבחן אשר הוטל עליו בגזר הדין התקשה להמשיך ולשתף פעולה ולבסוף הגשה בקשה לקיים דיון מחדש בעניינו.

המשיב תיאר כי הוא נהג להשתמש בסמים בהיותו כבן 17, אולם מזה שנים רבות אינו צורך סמים. לדבריו נוהג לצרוך אלכוהול באירועים חברתיים.

בעת הזאת התרשם שירות המבחן כי המשיב סיגל לעצמו אורח חיים שולי ועברייני לאורך השנים. בתקופה האחרונה ערך מאמצים לבצע שינוי באורח חייו ולנהל אורח חיים יצרני ומתפקד. באשר לגורמי הסיכון בעניינו התייחס שירות המבחן למעורבותו הקודמת בפלילים, חוסר יציבותו במישור חייו השונים, דפוסי התנהגותו המכשילים והאלימים וקשייו לשמור על יציבות בקשר טיפולי לטווח ארוך. **שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה ועוברת חוק בעתיד.** שירות המבחן העריך כי נדרשת חלופת מעצר הדוקה וסמכותית במיוחד כדי להפחית את הסיכון בעניינו בשילוב תכנית טיפולית סדירה. להערכת שירות המבחן צריכת אלכוהול הינה מוקד מרכזי העומד ברקע למעורבות בתקריות אלימות מצדו.

שירות המבחן בחן את חלופת המעצר המוצעות, אמו של המשיב ובן זוגה, בת זוגו של המשיב ואביה וכן בן דודו של המשיב, והתרשם כי מדובר במפקחים סמכותיים ואחראיים, המסוגלים להוות חלופת מעצר הדוקה ורציפה, בעלת גבולות ברורים ואשר תוכל להפחית את הסיכון בעניינו. חרף זאת התלבט שירות המבחן באשר להמלצתו, כאשר מחד גיסא מדובר בבחור אשר חרף גילו הצעיר, הינו בעל מעורבות עמוקה בפלילים, התנהגות אלימה וכוחנית ודפוסי התנהגות בעייתיים אשר ריצה עונשי מאסר בפועל בעבר. מאידך גיסא, שירות המבחן ער למאמציו לערוך שינוי בחייו וכן להערכת שירות המבחן מוצעת חלופת מעצר סמכותית והדוקה, אשר תוכל להפחית את רמת הסיכון הגבוהה בעניינו, זאת בשילוב עם טיפול. נוכח כל האמור המליץ שירות המבחן על שחרור המשיב לחלופה המוצעת.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד טל פילברג, בחינת התסקיר מלמדת כי אין כל הלימה בין

ההתייחסות למשיב לבין ההמלצה הסופית. מדובר בעבירת אלימות חמורה ללא כל סכסוך מוקדם או מניע. המשיב נמלט מהזירה ואותר רק חודשיים לאחר האירוע. מדובר במשיב צעיר בעל עבר פלילי משמעותי ומכביד. עבירות אלימות שזורות לכל אורך חייו של המשיב, לרבות בבית כלא, שם ביצע את העבירה האחרונה, בעת שריצה 33 חודשי מאסר. בהליך האחרון ניתן עונש בעל אופי שיקומי ואולם ברור כי הוא לא צלח וכיום תלויים נגדו שני מאסרים על תנאי בני הפעלה בתיק זה. חרף ההמלצה לשחרור מדובר בתסקיר שלילי. עסקין ברמת מסוכנות גבוהה, במי אשר התקשה לשתף פעולה במסגרת צו מבחן, במי אשר ניתנה לו הזדמנות לטיפול ולא ניצל אותה. כל אלו מלמדים על מסוכנותו. המשיב טוען כי הוא מעוניין לערוך שינוי בחייו ואולם אמירה זו אינה עולה בקנה אחד עם התנהגותו. הניסיון לשקם אותו בא על חשבון הציבור התמים אשר נפגע ממעשיו. באשר למפקחים הרי שבני המשפחה לא שיתפו פעולה עם המשטרה. המשטרה הגיעה לאמו ולבן זוגה מספר פעמים ודיווחה כי השוטרים מחפשים את המשיב, אך לא זכתה לשיתוף פעולה מצדם. אמו של המשיב טענה כי המשיב נמצא בצפון הארץ, דבר שאינו עולה בקנה אחד עם האיוונים של הטלפון שלו. היא לא מגיעה למשטרה ולא מדווחת עליו. כמו כן היא ובן זוגה סירבו לבדיקת הרכב בו נמצאו כתמי דם של המתלונן. בן הזוג של האם מסר כי אינו בקשר עם האם לאור האירוע. מדובר במי שהיה חשוד בתיק ונחקר באזהרה. גם הוא לא הזמין משטרה כאשר ידע כי מחפשים את המשיב. בת זוגו של המשיב נתפסה עמו ברכב. המשטרה הייתה בביתה מספר פעמים בניסיון לאתר את המשיב והיא לא שיתפה פעולה, שיקרה בחקירה ולא שיתפה פעולה וחיפתה עליו, וכך גם אביה. לפיכך אין מקום להורות על שחרורו של המשיב בתנאים. גם לאחר שהמפקחים העידו בפני בית המשפט ניתן ללמוד כי אינם מתאימים ואין להם כל סמכות כלפי המשיב. כידוע, ככל שהמסוכנות מהמשיב גבוהה יותר, נדרשת חלופה הרמטית יותר והחלופה המוצעת אינה עונה על הדרישה. לפיכך עתרה ב"כ המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

7. לטענת ב"כ המשיב, עוה"ד שחר חצרוני, ירון ברזילי ורומח שביט, אין מחלוקת באשר לראיות לכאורה ועילת המעצר. עם זאת, דווקא ההיסטוריה העבריינית של המשיב, אשר נגדעה לפני שנה ומחצה היא בעלת משמעות. לראשונה מזה שנים רבות המשיב לא הסתבך בעבירות במשך שנה וחצי, ניתן את קשריו העברייניים, השתתף לראשונה בתוכנית טיפולית ומצוי לראשונה בקשר זוגי ארוך. ניתן ללמוד מתוך התסקירים אשר הוגשו בעניינו בהליך המשפטי הקודם על הטיפול הקבוצתי והפרטני שעבר. עוד ניתן ללמוד מהתרשמות שירות המבחן כי המשיב מוכן באופן אמיתי וכן לייצב את חייו לראשונה. שירות המבחן מכיר את המשיב שנים רבות, התסקיר שהוגש בעניינו הינו תסקיר מקיף אשר לא התעלם מעברו, מההליך הטיפולי שעבר, מהקושי בשיתוף הפעולה וכן מהעובדה שקיימת רמת מסוכנות גבוהה, ובכל זאת בא בהמלצה לשחרור לחלופה. שירות המבחן נפגש עם כל המפקחים המוצעים, אשר חלקם גם היו מפקחים בהליך הקודם, התרשם מהם והמליץ עליהם. באשר לטענות נגדם על כך שלא דיווחו למשטרה, הרי שכל עוד בית המשפט לא הורה למפקחים לדווח על המשיב, לא ניתן לצפות מהם לדווח בעצמם עליו. שום אלא לא תתקשר למשטרה ותלשין על בנה מיוזמתה. המשיב היה בעבר נתון במעצר בית במשך 3 שנים תחת פיקוחם של המפקחים המוצעים. המשיב מעולם לא הפר את האמון שניתן בו ואין לו שום הרשעה בעבירת של הפרת הוראה חוקית. כאשר מדובר בתיק שבהכרח יתנהל, כאשר המשיב כבר נמצא במעצר פרק זמן לא מבוטל ואשר כבר הוכיח במשך שנה וחצי כי הוא שינה את אורחות חייו, ניתן לתת בו אמון ויש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לפיכך עתרו ב"כ המשיב להורות על שחרורו לחלופת מעצר או לכל היותר להמשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

דין ומסקנות

8. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **סבורני כי במקרה דנן אין מנוס אלא להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ולא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור לחלופת מעצר או בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני.**

9. **בכל הנוגע לעילות המעצר,** הרי שקיימות עילות מעצר ברף גבוה. ראשית, עבירת החבלה בכוונה מחמירה מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), הואיל ומדובר ב"עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם". שנית, העובדה שהמשיב דקר את המתלונן שלוש פעמים בעורף בצד שמאל, ברגל העליונה בסמוך לאגן ובעכוז, ללא כל היכרות מוקדמת או סכסוך קודם עם המתלונן ואז נמלט מהמקום כאשר הוא מותיר את המתלונן שותת דם מצווארו על הרצפה, מלמדת אף היא על מסוכנות גבוהה.

נוסף על כך, העובדה כי המשיב נמלט והיה בבריחה במשך חודשיים ימים עד אשר נתפס על ידי המשטרה, מקימה עילת מעצר נוספת ונפרדת של חשש ממשי להימלטות מהדין. בשולי עניין זה נתתי דעתי אף לכך שאדם אחר, אשר נכח עם המשיב במקום ביצוע העבירה, הציע למתלונן סכום כסף כדי שלא יפנה למשטרה, אם כי הדברים לא מיוחסים למשיב עצמו, ומכאן שלא ניתן לייחס למשיב ישירות עילת מעצר של חשש לשיבוש הליכי משפט.

10. באשר לחומרתן של עבירות "האלימות הסתמית" יפים דברי כבוד השופט י' עמית בבש"פ 1802/11 **לוי נ' מדינת ישראל** (16.3.11):

"נקעה נפשו של הציבור מהאלימות הסתמית ההולכת ומתעצמת במקומותינו. נקעה נפשו של הציבור מבריונים אלימים המטילים חיתתם על אזרחים תמימים, שנקלעו לקרבתם של אותם בריונים, שכל "גבורתם" נידפת ומתפוגגת שעה שהם מוצאים עצמם על ספסל הנאשמים בבית המשפט. אין כמו תופעת הבריונות כדי לפגוע באיכות החיים של האזרח הקטן, שמוצא עצמו מפוחד שמא בשל מבט חטוף או מילה "מיותרת" הוא עלול ליפול קרבן להתפרצות אלימה מצד אדם שאינו מכיר כלל. כך לגבי בריונות ברחוב ובמקומות ציבוריים וכך לגבי בריונות ואלימות במקומות בילוי ובמועדונים. בריונות לשמה היא עילת מעצר מובהקת של "בטחון הציבור", ועל הבריון הישראלי המצוי לדעת כי בגין עבירות כגון דא הוא עלול למצוא עצמו במעצר לתקופה ממושכת על מנת להבטיח כי "יצן דמו".

11. הלכה פסוקה היא כי שקילת האפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני, טעונה בחינה דו שלבית. ראשית, יש לבחון אם חלופה כלשהי למעצר - בין אם על דרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני, ובין אם בחלופת מעצר - עשויה, ברמה העקרונית, להפיג את המסוכנות המיוחסת לנאשם ולהפחית את החשש לשיבוש מהלכי משפט לרמה מתקבלת על הדעת (ראו: בש"פ 4658/15 **פישר נ' מדינת ישראל**, (9.7.15); בש"פ 3648/14 **מדינת ישראל נ' עביד**, (22.5.14)).

ככל שקיימת חלופה כזו, בית המשפט יבחן את החלופות הקונקרטיות המוצעות בעניינו של המשיב ואת מידת התאמתן להשגת התכלית של הפחתת המסוכנות והחשש מפני שיבוש ההליך (ראו בש"פ 5285/15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.8.15); בש"פ 4327/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.15)).

12. לפיכך, נשלח המשיב לקבלת תסקיר שירות מבחן. שירות המבחן, אשר לו היכרות ארוכה

ומעמיקה עם המשיב תיאר כי התרשמותו לאורך השנים מהמשיב הייתה כי **גבולות חיצוניים לא הרגיעו את המשיב ממעורבות פלילית נוספת וכן התרשם מקיומו של סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות**. במהלך השנים נעשו ניסיונות לשלב את המשיב בהליכים טיפוליים אך **המשיב התקשה כאמור לשתף פעולה והתקשה להיעזר בשירות המבחן**. לפני כשנה וחצי שולב בקבוצה טיפולית ונראה היה כי היה מעוניין לערוך שינוי וכי הוא מגלה נכונות לשנות את דפוסיו וניתנה לו הזדמנות בדמות צו מבחן ואולם בהמשך **התקשה להמשיך ולשתף פעולה**. שירות המבחן התרשם כי המשיב **סיגל לעצמו אורח חיים שולי ועברייני** לאורך השנים. חרף המאמצים לעשות שינוי באורח חייו ולנהל אורח חיים יצרני ומתפקד עדיין **קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה ועוברת חוק בעתיד**. שירות המבחן התייחס **למעורבותו הקודמת בפליליים, חוסר יציבותו במישורי חייו השונים, דפוסי התנהלותו המכשילים והאלימים וקשייו לשמור על יציבות בקשר טיפולי לטווח ארוך והעריך כי נדרשת חלופת מעצר הדוקה וסמכותית במיוחד כדי להפחית את הסיכון בעניינו בשילוב תכנית טיפולית סדירה**. לאחר שבחן את המפקחים המוצעים, ולא בלי התלבטות, המליץ בסופו של יום על שחרורו לחלופת מעצר.

13. כידוע תסקיר המעצר הוא כלי עזר מקצועי בלבד ואינו כובל את שיקול דעתו של בית המשפט בבחינת "כזה ראה וקדש" (ראו: בש"פ 8097/14 פלוני נ' **מדינת ישראל** (9.12.14)). עורכי תסקירי שירות המבחן הינם אנשי מקצוע מיומנים שלהם מומחיות בבחינת התנהגותו של הנאשם המובא בפניהם, ויש לתת משקל רב לעמדתם המקצועית. ואולם המלצת שירות המבחן הינה המלצה בלבד, והיא אינה מחליפה את שיקול דעתו של בית-המשפט (ראו בש"פ 4272/12 **מדינת ישראל** נ' **זה** (1.6.12)).

14. סבורני כי במקרה דנן, קיים פער בין תוכנו של התסקיר שהינו שלילי בעיקרו, לבין המלצתו הסופית שהינה לשחררו של המשיב, וכן קיים קושי בפיקוח המוצע, אשר נראה כי שירות המבחן לא היה ער לו. בנסיבות אלה, אין ביכולתי לאמץ את המלצת שירות המבחן.

בחינת העושה והמעשה

15. בהקשר זה יש לבחון את המעשה ואת העושה. כאשר בוחנים את "המעשה" לכאורה, הרי שמדובר במי אשר ללא היכרות מוקדמת או סכסוך קודם, צעק לעברו של המתלונן, אשר הלך בסמוך למקום, אמירה מלגלגת, וכאשר המתלונן השיב לעברו באותו מטבע, יצא המשיב מרכבו, התקרב אל המתלונן בריצה והיכה אותו באגרוף בראשו. המתלונן ניסה להתגונן והכה בפניו של המשיב, אך המשיב המשיך להכות את המתלונן, ובשלב מסוים הוציא חפץ חד ודקר את המתלונן שלוש פעמים, בעורף בצד שמאל, ברגל העליונה בסמוך לאגן ובעכוז. אדם אחר שהיה עם המשיב ברכב יצא מהרכב והרחיק את המשיב מהמתלונן, תוך שהציע למתלונן כסף כדי שלא יתלונן במשטרה, ובהמשך השניים עזבו את המקום כשהם מותירים את המתלונן שוכב על הרצפה ושורת דם. המתלונן טופל על ידי עובדי אורח ובהמשך הובהל לבית החולים כשהוא סובל מפצעי דקירה באורך 3 ס"מ בעורף שמאל, באגן ובעכוז ולאחר שאיבד כחצי ליטר דם ונזקק לטיפול במנות דם, וסגירת פצעי הדקירה בסיכות וחבישת לחץ. המשיב היה בבריחה במשך חודשיים עד אשר נתפס על ידי המשטרה. במעשים המתוארים יש ללמד לא רק על המסוכנות הגבוהה מן המשיב אשר הפעיל אלימות חמורה תוך שימוש בחפץ חד, בגין דבר של מה בכך, אלא גם על חשש משמעותי להימלטות מאימת הדין.

16. כאשר בוחנים את "העושה", הרי שמדובר במשיב בעל עבר פלילי משמעותי בעל דפוסי התנהגות אלימים ונורמות עברייניות מופנמות. על אף גילו הצעיר יחסית (יליד 1991) לחובתו שמונה הרשעות קודמות בעבירות של **חטיפה לשם רצח או סחיטה, כליאת שווא, סחיטה באיומים, קשירת קשר לפשע, סחיטה בכוח, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה וחבלה על ידי שניים או יותר (בשני מקרים), החזקת סכין, סמים, התפרצות לבית מגורים, הפרעה לשוטרי, גניבה, דרישה באיומים של נכס, הסגת גבול, ניסיון לגניבה, סיוע לאחר מעשה, החזקת חלק של נשק או תחמושת, החזקת מכשירי פריצה**, וכן (ובניגוד לנטען על-ידי ב"כ המשיב) **שתי הרשעות בעבירה של הפרת הוראה חוקית** (האחת מיום 24.4.07 והשנייה מיום 6.5.09). בגין מעשים אלו נדון המשיב לארבע תקופות מאסר בפועל, שתיים מהן לתקופות משמעותיות (**33 חודשים וחצי ו-18 חודשים**). כמו כן תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי בני הפעלה, האחד למשך 12 חודשים והשני למשך 3 חודשים. הרשעתו האחרונה של המשיב מחודש דצמבר 2017, בגין עבירת אלימות שביצע המשיב בעת היותו במאסר קודם.

תסקירי שירות המבחן מההליך המשפטי הקודם, אשר הוגשו לעיוני על ידי ב"כ המשיב מלמדים כי המשיב השתלב בעבר בקבוצה טיפולית שבועית, אליה הגיע בקביעות ועמד בכללי הטיפול. במסגרתה ביטא עייפות ראשונית מאורח חיים עברייני וגילה נכונות לשנות דפוסי. תיאר כי ניתק קשרים שוליים ונחשף באופן מעמיק לאפשרויות בחירה אחרות (ראו בין היתר תסקיר שירות המבחן מיום 20.6.17). חרף זאת, לא עמד המשיב בתנאי צו הפיקוח אשר הוטל עליו במסגרת גזר הדין. כמו כן, לאחר שניתנו לו מספר הזדמנויות להשיב את חייו למסלול תקין, שב וביצע לכאורה שוב מעשה אלימות חמור בתיק הנוכחי. העובדה שבמשך שנה וחצי לא ביצה עבירות, אין בה כדי ללמד כי המשיב עלה על דרך חדשה.

17. הרשעותיו החוזרות ונשנות של המשיב, כמו גם הימלטותו בתיק הנוכחי וברירתו במשך כחודשיים עד אשר נתפס, מלמדות כי המשיב סיגל לעצמו דפוסי התנהגות שוליים ונורמות עברייניות. עיון בגיליון הרשעותיו מלמד על התנהגות אלימה אשר הלכה והסלימה לאורך השנים, וכי גם עונשי מאסר ממושכים וגם עונשי מאסר על תנאי לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות.

בחינת חלופת המעצר המוצעת

18. באשר לחלופת המעצר המוצעת, לאחר שבחנתי את המפקחים המוצעים אינני שותף להתרשמות שירות המבחן לפיה יוכלו המפקחים להוות מקור סמכות שירתיע את המשיב. בהקשר זה נראה כי שירות המבחן כלל לא היה מודע להתנהלות המפקחים המוצעים בתקופת בריחתו של המשיב מהמשטרה, ולא נתן דעתו לכך.

בכל הנוגע לגב' מאיה מויסייב, אמו של המשיב, הרי שעל אף שידעה כי המשיב נמצא בבריחה וכי המשטרה מחפשת אחריו בחרה שלא לשתף פעולה עם המשטרה, סירבה לתת למשטרה לערוך בדיקות ברכב אשר בו שהה לכאורה המשיב בעת התרחשות האירוע וכן מסרה אינפורמציה שגויה למשטרה בכל הנוגע למקום הימצאותו. חוסר שיתוף הפעולה של המפקחת המוצעת עם המשטרה מלמד כי מחויבותה למשיב גוברת על מחויבותה לגורמי אכיפת החוק, ועל העדר התאמתה כמפקחת. זאת הגם שבעבר שימשה כמפקחת על המשיב, ובאותה עת לא נרשמו הפרות.

דברים אלו נכונים ביתר שאת אף לגבי גב' מרינה זסלבסקי, בת זוגו של המשיב, אשר ידעה היכן המשיב נמצא בתקופת בריחתו, ואף נפגשה עימו מספר פעמים ובכל זאת לא גרמה למשיב להסגיר עצמו למשטרה, טענה

בפני המשטרה כי אינה יודעת היכן הוא נמצא באופן כוזב לכאורה, ולא שיתפה פעולה בחקירותיה. התרשמתי מעדותה בבית המשפט, כי מחויבותה כלפי המשיב גוברת באופן ברור על מחויבותה כלפי רשויות אכיפת החוק, ולאור התנהלותה במהלך בריחתו של המשיב ובשלב החקירה, לא ניתן לתת בה אומן שתדווח על הפרה כלשהי מצדו של המשיב.

יודגש כי במעמד הדין טענו אימו ובת זוגו של המשיב כי ביקשו מהמשיב מספר פעמים להסגיר עצמו למשטרה ואולם הוא לא שעה לבקשותיהן. בנסיבות אלה, לא ניתן לקבלן כמפקחות ראויות, שהרי ממה נפשך, אם מפקחות אלו לא ניסו לגרום למשיב להתייצב מרצונו בתחנת המשטרה, הרי שלא ניתן לסמוך עליהן שיפקחו עליו ואין מקום לאשר אותן כמפקחות. אם המפקחות המוצעות ניסו לגרום לו להתייצב מרצונו בתחנת המשטרה, ובכל זאת המשיב לא עשה זאת, הרי שאין להן מרות או סמכות כלפיו, וגם מטעם זה אין מקום לאשר אותן כמפקחות.

נתתי דעתי לטענת ב"כ המשיב לפיה לא ניתן היה בשלב ההוא לצפות מאימו או מבת זוגו של המשיב שידווחו עליו מיוזמתו. מבלי להיכנס לגופה של טענה, סבורני כי התנהגות אימו של המשיב, כפי שעלתה מטיעוני המבקשת ולא נסתרה, לא הסתיימה רק באי דיווח למשטרה אלא עולה כדי הפרעה של ממש למשטרה, וכך גם התנהגותה של בת זוגו. כמו כן, יש לציין כי בתיקים לא מעטים בנסיבות דומות בני משפחה הובילו נאשמים להתייצב בתחנות משטרה, ולאור זאת נקבע שניתן לתת בהם אומן שימשו כמפקחים ראויים (ראו למשל מהימים האחרונים, מ"ת (מח' מרכז לוד) 41530-05-18 **מדינת ישראל נ' אזברגה** (8.7.18)).

באשר למר יונתן חדד, בן זוגה של האם, הרי שהלה היה חשוד בתיק זה ונחקר באזהרה במשטרה בחשד למעורבותו. מסר בבית המשפטתשובות מתחמקות בשאלה האם הרכב שבו נמצאו כתמי הדם הוא שלו. בנסיבות הללו, ולאור ההתרשמות ממנו, אינני סבור כי הוא מתאים לשמש כמפקח למשיב.

בכל הנוגע למר סולומון זסלבסקי, אביה של בת זוגו של המשיב, הרי שנראה כי ההכרות הקיימת בינו לבין המשיב הינה רופפת מאוד, ואיני סבור כי הוא בעל מרות או סמכות על המשיב. בנוסף, גם באשר למר רמירז מורדוב, לא התרשמתי כי הוא מהווה גורם סמכותי בעל מרות כלפי המשיב.

19. בנסיבות אלו סבורני כי המשיב לא הרים את הנטל המוטל עליו לסתור את חזקת המסוכנות ולהראות כי עניינו נמנה על המקרים החריגים המצדיקים שחרורו לחלופת מעצר.

המשיב אמנם שהה בעבר במעצר בית, אשר לא נרשמו בו הפרות, ואולם מאז הסלימה התנהגותו, והוא חזר לכאורה וביצע עבירות. בנסיבות אלה, אין בעובדה שבעבר קיים תנאי מעצר בית כדי להכריע את הכף לזכותו, וזאת אף בשים לב להרשעותיו הקודמות (אם כי הישנות) בעבירות של הפרת הוראה חוקית.

20. סעיף 22ב(א) לחוק המעצרים קובע כי מקום שבו מוצא בית המשפט כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך הקבועה בסעיף 21ב(1) לחוק, קרי בדרך של שחרור ממש, הרי שהוא רשאי לבחון האם ניתן להשיג אותה באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 2191/15 **מדינת ישראל נ' שראפי** (08.04.15); בש"פ 2819/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (17.05.15); בש"פ 3545/15 **מדינת ישראל נ' חיים** (08.06.15); בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל** (09.12.15); בש"פ 4256/16 **חסין נ' מדינת ישראל** (20.7.16)).

21. במקרה דנן סבורני כי לא מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים את המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. זאת בפרט לאור עברו הפלילי המכביד, הדפוסים העברייניים שסיגל לעצמו, מסוכנותו הגבוהה, היותו בבריחה במשך חודשיים ימים עד שנתפס וכן ההזדמנויות שניתנו לו בעבר.

בנסיבות אלה לא ניתן לתת בו אמון שיקפיד לשמור על תנאי הפיקוח האלקטרוני.

22. סבורני כי בעת הזו השילוב של העושה והמעשה, ביחד עם הקשיים הנוגעים למפקחים ולהעדר שיתוף הפעולה שלהם עם המשטרה בתקופת בריחתו של המשיב, מלמדים על כך שלא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה.

יפים לעניין זה דברי כב' השופט י' עמית בבש"פ 2383/18 **פלה נ' מדינת ישראל** (27.3.18) אשר נאמרו בנסיבות דומות:

"ענייננו באלימות חמורה תוך שימוש בסכין, בהמשך להתנהלות בריונית של העורר במועדון. לכך יש להוסיף את דפוסי התנהגותו העבריינים של העורר כפי שמשתקף מתסקיר שירות המבחן ועברו הפלילי המשמעותי. העורר כבר ריצה בחייו מספר עונשי מאסר משמעותיים על אף גילו הצעיר... מגליון ההרשעות של העורר עולה כי הוא אף הפר בעבר פעמיים הוראה חוקית בעת שהיה משוחרר בתנאים. קיצורו של דבר, כי השילוב של העושה והמעשה מלמדים על כך שמקומו של העורר במעצר מאחורי סורג וברז."

עיינתי בפסיקה שהגישו ב"כ המשיב, ואולם לא שוכנעתי כי יש בה להצדיק את שחרורו של המשיב, או את מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

23. לפיכך, בשלב זה, אין ביכולתי לקבל את המלצת שירות המבחן, ולהורות על שחרורו של המשיב או על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

על אף האמור לעיל, ככל שהמשיב ישתלב בהליך טיפולי בתוך כותלי בית המעצר אשר יהיה בו כדי להפחית ממסוכנותו, ויוכל להציע חלופת מעצר הדוקה יותר, הרי שפתוחה בפניו הדרך להגיש בקשה לעיון חוזר.

24. בנסיבות אלה, ובאיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי בשלב זה יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

סוף דבר

25. אשר על-כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

מזכירות בית-המשפט תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, ה' אב תשע"ח, 17 יולי 2018, בנוכחות הצדדים.